

روزنه

نگاهی به تغییرات ساختاری مجمع محمد هاشمی: با ورود محسن رضایی نیروهای دبیرخانه مجمع گسترش یافت

● محمد هاشمی در گفت‌وگویی که با سایت خبرآنلاین انجام داده است، درباره ساختار مجمع تشخیص و تغییرات آن بعد از دوره مرحوم هاشمی‌رفسنجانی توضیحاتی داده است. به گفته محمد هاشمی که خود از اعضای سابق مجمع بوده، دبیرخانه این نهاد با روی‌کارآمدن محسن رضایی گسترده‌تر شده و تغییرات زیادی به لحاظ اداری در آن رخ داده است. نکات مهم این مصاحبه در پی می‌آید:
● در زمان آقای هاشمی ابتدا مسئول دبیرخانه مجمع آقای حسن حبیبی بودند، ایشان درحالی‌که معاون دولت اول آقای خاتمی بودند، مسئولیت دبیرخانه مجمع را هم بر عهده داشتند و بر همین اساس عمده کارهای مجمع را در همان حوزه معاون اول انجام می‌دادند؛ یعنی نیروی اضافهای به‌عنوان دبیر برای مجمع نداشتند. همانند آقای هاشمی که هم‌زمان رئیس‌جمهور و رئیس مجمع بودند و کارهای مجمع را در دفتر ریاست‌جمهوری انجام می‌دادند؛ بنابراین هزینه‌ای به مجمع تحمیل نمی‌شد.
● بعد از اینکه آقای حبیبی استعفا دادند و آقای محسن رضایی دبیر مجمع شدند، ایشان دبیرخانه را خیلی بزرگ کرد البته عمده نیروهای ایشان نیروهای رسمی نبودند بلکه از دانشگاه و سپاه و برخی مدیران را به‌صورت ساعتی، مودی و جلسه‌ای به کار می‌گرفتند ولی درهرصورت با ورود آقای رضایی تعداد نیروهای مجمع یک گسترشی داشت.
● تأکید می‌کنم که اعضای شورای مجمع هیچ‌یک از نظر اداری وابسته به مجمع نبودند؛ یعنی شخصیت‌هایی اعم از رؤسای قوا، معاون رئیس‌جمهور، نماینده مجلس، عضو شورای نگهبان، وزرا و ... بودند که مسئولیت دیگری داشتند و این‌گونه نبود که شغل اصلی‌شان در مجمع باشد و از مجمع حقوق بگیرند.

● (افراد) که به گفته شما از دانشگاه و سپاه جذب شده بودند حقوق می‌گرفتند؟
بله حقوق می‌گرفتند البته بودجه دیدن حقوق هم نسبتا زیاد بود، آقای رضایی بالاخره فرمانده سپاه بود و زمانی که به مجمع آمد تعدادی نیرو در اطرافشان بود و البته دستان‌ها هم باز بود. زیرا مجمع از ابتدای تشکیل یک نهاد فراقوای بود و خیلی تابع قوانین استخدام کشوری نبود؛ اگرچه چندی بعد آقای هاشمی گفتند جذب نیرو باید قانونمند شود که در نهایت مجمع از نظر استخدامی قانونی‌تر شده با قانون استخدام و خدمات مجلس را مد نظر قرار داد. بنابراین دست آقای رضایی یا بنده به‌عنوان مسئول دفتر باز بود و مانع خاصی وجود نداشت و طبق قانون مجلس امکان جذب داشتم.

● حالا مثل اینکه تغییراتی صورت‌گرفته به‌طوری‌که تعداد کمیسیون‌ها متعدد شده و دبیرخانه هم افزایش پیدا کرده است؛ البته در دو سال قبل که آقای هاشمی مرحوم شدند، رهبری در حکمی به آقای رضایی نوشته‌ند که دفتر رئیس و مرکز تحقیقات استراتژیک منحل شوند. بنابراین قاعدتا می‌بایست نیروهای مجمع کم شود؛ حال بنده نمی‌دانم تعداد نیروها کم یا زیاد شدند ولی برده‌ی همکاران آنجا می‌گویند امسال ما کم گفتند که شما باید تکلیفات را روشن کنید و بروید.

● مجمع سه نوع نیرو داشت. یکسری استخدام رسمی، گروه دیگر پیمانی و مجموعه‌ای هم قراردادی بودند. حالا مثل اینکه قراردادی‌ها را اخراج کردند و به پیمانی‌ها گفته‌شده از اداره دیگری درخواست بیاورید تا به آنجا منتقل شوید. اخیرا این را به رسمی‌ها هم گفتند که البته خیلی منصفانه نیست.

● ببینید نماد عملکرد مجمع بی‌بست‌شکنی‌ها در مصوبات محل اختلاف شورای نگهبان و مجلس بود

اما آنچه ما امروز از مجمع می‌بینیم، به‌ویژه در یکی، دو مورد از لایح‌ها مجمع با FATF بی‌بست‌شکنی نشده

و مشکل حل نمی‌شود؛ این در حالی است که مجمع باید نظر خود را چه در قالب موافق چه مخالف اعلام کند.

● چندین سال قبل زمانی در منطقه کن گرفته بودند که برای کارکنان مجمع خانه سازمانی بسازند، نه خانه سازمانی که بنشینند بلکه به‌صورت تعاونی و تعدادی هم که مطرح می‌کردند بین ۱۵۰ تا ۱۶۰ واحد بود نه ۳۷۰ واحد. اما چون کارهای مربوط به این ماجرا زیر نظر دبیرخانه و آقای محسن رضایی بود، ما اطلاع نداشتیم به چه کسی واگذار شده یا نشده یا چگونه است؟ آقای محسن رضایی در صد چنین جایی بودند اما اینکه به کارکنان مجمع به‌عنوان تعاونی دادند یا ندادند یا به چند نفر ندادند، اطلاعاتی از آن ندارم. تأکید می‌کنم که اعضای شورای مجمع تقریبا اکثر قریب‌به‌اتفاق‌شان منزل داشتند؛ چون شغل اصلی آنها در مجمع نبود؛ یعنی این‌طور نبود که اعضای بی‌مسکن باشند و این پروژه برای اعضای مجمع باشد. این پروژه جنبه کارمندی داشت نه اعضای اصلی مجمع.

● در آن زمان هیئت عالی نظارت وجود نداشت، ما در آن زمان شوروی نظارت با ۱۵ عضو داشتیم که کارهای خود را بررسی و به شورای مردم ارسال می‌کردند و شورای مجمع آن را تصویب یا رد می‌کرد و در نهایت برای رهبر انقلاب می‌فرستاد و گزارشی هم منتشر می‌شد ولی من‌حالا شنیدم که رهبر انقلاب آن ۱۵ نفر را به‌طور مستقیم منصوب کردند؛ بنابراین هیئت عالی دیگر با شورای مجمع کار ندارد و مجموعه‌ای در کنار مجمع است. در حقیقت کاری به موازات فعالیت مجمع انجام نمی‌دهد.

مهرشاد ایمانی: سخنان اخیر حسن روحانی در جلسه

۳۰ ژوئیه ۱۹۹۰ به‌ویژه در مورد تبادل اسرا و بندهای ۶ و ۷ از قطع‌نامه ۵۹۸ آمده است. ۲ – بر اساس آنچه در بند اول این نامه و آنچه در نامه مورخ ۳۰ ژوئیه ۱۹۹۰ آمده است، ما آماده‌ایم هیتی را به تهران بفرستیم و یا هیتی توسط شما به بغداد اعزام شود تا موافقت‌نامه‌ها را جهت امضا آماده کنند. ۳– به‌عنوان ابتکار حسن‌نیت، ما از روز جمعه هفدهم اوت نیروهای خود را از مرزهای شما فرامی‌خوانیم و تنها نیروهای سمبلیکی را به‌عنوان نگهبانان و پلیس مرزی باقی می‌گذاریم تا در شرایط طبیعی به وظایف روزمره خود عمل کنند. ۴– کلیه اسرای جنگ با تمام تعداد بازداشت‌شدگان را فوراً از راه مرزهای زمینی ازجمله خانتقین و قصرشیرین و مناطقی که مورد توافق دو طرف خواهد بود، آزاد خواهیم کرد و ما اولین کام در این زمینه را روز جمعه هفدهم اوت خواهیم داشت. آقای رفسنجانی، رئیس‌جمهور، با این تصمیم ما همه چیز روشن و تمام خواسته‌ها و مسائل که بر آن تکیه می‌کردید، تحقق می‌یابد و چیزی نمانده است مگر آنکه موافقت‌نامه‌ها آماده و امضا شود تا هریک از ما جهت ورود به زندگی جدید، اشراف واضح داشته باشیم.

همکاری ما باید در سایه اصول اسلامی و احترام متقابل و دورکردن طرف‌هایی باشد که خواستار شش برای منطقه هستند و قصد دارند از آب گل‌آلود ماهی بگیرند و شاید با یکدیگر همکاری کردیم تا خلیج (فارس)، دریاچه صلح و امن و خالی از ناوگان و نیروهای خارجی باشد که بدخواه ما هستند. به‌علاوه همکاری در مسائل حیاتی دیگر.

پاسخ هاشمی به صدام

هاشمی در پاسخ به این نامه با لحنی دیپلماتیک نوشت: «نامه مورخ ۵،۲۳،۱۳۶۹ (۱۴۲ اوت، ۱۹۹۰) در آن نامه تمام شروط ایران از پذیرش مفاد قطع‌نامه تا بازگشت به قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر پذیرفته شده بود و باز از همکاری مشترک برای مواجهه با کشورهای حاشیه خلیج‌فارس سخن گفته شده بود. این نامه در ۲۳ مرداد سال ۶۹ نوشته شد و در ۲۴ صبح ۱۰۰۳۰۳ مرداد همان سال از رادیو «صوت‌الجماهير بغداد» خوانده شد. صدام در آن نامه گفته بود: «پس از اکتال بر خادوند متعال و به نیت ازین‌بردن تمامی موانعی که بر سسر راه ایجاد روابط برادرانه میان تمام مسلمانان و ازجمله برادران مسلمان ایران وجود دارد و به منظور فعال‌کردن جدی و هماهنگ‌کردن برادران مؤمن برای رویارویی با اشراری که می‌خواهند به مسلمانان و امت عرب ضربه بزنند و برای اینکه ایران و عراق را از تحریرکات و بازی‌های قدرت‌های شرور بین‌المللی و وابستانگان آنان در منطقه بازداریم و به‌منظور هماهنگی با روح اصولی که در ۱۲ اوت ۱۹۹۰ به‌منظور ایجاد صلح دائمی و همه‌جانبه در منطقه اعلام کردیم و خواستد ما از آن نامه برقراری صلح دائم و همه‌جانبه در منطقه بود و برای آنکه از هرگونه بهانه‌ای که مانع از همکاری و موجب افکار بد شود، ممانعت کند و همچنین برای اینکه امکانات عراق، دور از صحنه رویارویی عظیم معطل نماند و به‌منظور به‌کارگرفتن آنها در راستای اهدافی که مسلمانان و اعراب شرافتمند به‌حق بر آن توافق دارند و دوری‌جستن از تداخل سنگرها و کینه‌ها و بغض‌ها و برای آنکه خیرخواهان راه خود را در بازگشت روابط عادی خواهند یافت، به‌عنوان ثمره مذاکرات از زمان نامه ۱۹۹۰/۴/۲۱ ما، تا آخرین نامه شما در هشتم اوت ۱۹۹۰، به‌عنوان حل نهایی و روشنی که جای هیچ‌گونه ابهامی باقی نگذارد، تصمیمات زیر را اتخاذ کردیم: ۱- موافقت با پیشنهاد شما که در نامه جوابیه مورخ هشتم اوت ۱۹۹۰ توسط برزان ابراهیم تکریتی، نماینده ما در ژنو، از آقای سیروس ناصری، نماینده شما دریافت شد. پایه قراردادن قرارداد ۱۹۷۵ به‌عنوان اصول منسجم با آنچه در نامه

رحمانی فضلی مطرح کرد:

ضرورت انجام مسؤولیت‌ها در قبال سیل‌زدگان

ایرنا؛ وزیر کشور در جلسه هماهنگی قرارگاه بازسازی مناطق سیل‌زده با اشاره به عدم رضایت در نحوه توزیع محتاجت مردم در این مناطق گفت: «در بحث توزیع ما مشکل داریم که حل این موضوع را در اختیار هلال‌احمر گذاشتیم که این سازمان مسئله را ساماندهی کند. بحث بعدی فاضلاب‌هایی بود که مدیریت آن را به وزارت نیرو واگذار کردیم». وزیر کشور در حاشیه این جلسه گفت: «با مجموعه اقدامات، از جمله جابه‌جایی بعضی از روستاها و تأمین زمین برای این روستاها شرایط به‌گونه‌ای پیش می‌رود که امیدواریم در زمان بندی پیش‌بینی‌شده که حداکثر یک سال برای ساخت‌وسازها در نظر گرفتیم، بازسازی این واحدها

سیاست

بازخوانی نامه‌نگاری‌های صدام و هاشمی

ایران چگونه عربستان را نجات داد؟

پذیرش پیمان الجزایر در آخرین نامه

در بخشی از آخرین نامه صدام به پایه قراردادن عهدنامه ۶ مارس ۱۹۷۵ (۱۵اسفند۱۳۵۳) به‌عنوان اصول منسجم اشاره شده است؛ عهدنامه‌ای که در زمان سلطنت محمدرضا پهلوی منعقد شد و در تاریخ ۲۶ شهریور سال ۵۹ به صورت یک‌جانبه از سوی عراق اجرا نشد. رژیم بعث عراق ادعا می‌کرد که این عهدنامه یک‌سویه و به نفع ایران است و از آن به‌عنوان یکی از بهانه‌های خود برای آغاز جنگ هشت‌ساله استفاده کرد. پیمان‌نامه الجزایر در اوج اختلافات مرزی میان ایران و عراق بر سر مالکیت آب‌های اروندرود با میانجی‌گری هواری بومدین، رئیس‌جمهور وقت الجزایر، بین عباسعلی خلعتیری و سعدون حمادی، وزیران خارجه ایران و عراق و در حضور عبدالعزیز بوتفلیقه، عضو شورای انقلاب و وزیر امور خارجه الجزایر امضا شد. در این معاهده مرز دو کشور در اروندرود بر پایه خط تالوک تعیین شد؛ علاوه‌براین دو کشور موافقت کردند که از «رخنه اخلاک‌ران» در مرزهای دو کشور جلوگیری کنند. در پایان نشست سران اوپک در شهر الجزیره اعلامیه مشترکی از سوی ایران و عراق درباره نحوه حل اختلافات دیرینه دو کشور منتشر شد. در این اعلامیه مشترک مقرر شده بود که مرزهای زمینی دو‌کشور بر اساس پروتکل قسطنطنیه ۱۹۱۳ و صورت‌جلسه‌های کمیسیون تعیین مرز ۱۹۱۴ و مرزهای آبی بر اساس خط تالوک مشخص شود و دو کشور در مرزهای خود کنترل دقیقی برای جلوگیری از نفوذ خرابکاران به داخل خاک یکدیگر به عمل آورند. همچنین دیدارهای وزیران امورخارجه ایران، عراق و الجزایر به امضای اسناد «عهدنامه مربوط به مرز دولتی و حسن همجواری بین

ایران و عراق»، «پروتکل راجع به تعیین مرز رودخانه‌ای بین ایران و عراق»، «پروتکل راجع به علامت‌گذاری مجدد مرز زمینی بین ایران و عراق» و «پروتکل مربوط به امنیت در مرز بین ایران و عراق» منجر شد. در ۲۶ دسامبر ۱۹۷۵ نیز الحاقیه‌ای برای اصلاح و تکمیل ماده ۵ در مورد شیوه انتخاب داوران، به عهدنامه ضمیمه شد و چند موافقت‌نامه در مورد کلانتران مرزی، چراگاه دام‌ها، استفاده از آب رودهای مرزی، گشتی‌رانی در اروندرود و مسافرت اتباع دو کشور برای زیارت اماکن مقدسه هم در همین روز به امضا رسید. ایران نیز متعهد شد بخشی از منابع نفتی خوزستان را به عراق اعطا کند. اسناد قرارداد در ۲۲ ژوئن ۱۹۷۶ در تهران مبادله و از همان تاریخ لازم‌الاجرا شد. اسناد تصویب و صورت‌جلسات نیز به دبیرکل سازمان ملل متحد تحویل داده شد. اکنون نسخه اصلی این پیمان به‌عنوان یکی از اسناد سازمان ملل متحد در مقر آن نهاد بین‌المللی نگهداری می‌شود.

مذاکرات جدید برای احیای پیمان الجزایر

از سال ۵۹ تا سقوط صدام به‌هیچ‌وجه درباره اجرای این پیمان‌نامه مسلم هیچ سخنی گفته نشد و تلاش شایانی برای اجرای آن صورت نگرفت تا آنکه در پی حمله نظامی آمریکا به عراق، صدام سقوط کرد. پس از سقوط صدام تصور این بود که با حسن رابطه ایران و عراق عهدنامه الجزایر احیا شود، اما در دوران سه نخست‌وزیر ابراهیم جعفری، نوری مالکی و حیدر عبادی مانند گذشته هیچ اتفاقی نیفتاد و آنها ترجیح دادند خود را وارد یک موضوع پرحاشیه نکنند تا آنکه برهم صالح به‌عنوان رئیس‌جمهور و عادل عبدالمهدی به‌عنوان نخست‌وزیر توانستند دولت عراق را در دست بگیرند. با این تغییر مذاکرات برای حل‌وفصل مسئله پیمان‌نامه الجزایر جدی‌تر شد؛ به‌نحوی‌که در نهایت پس از دیدار حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران، با صالح در اسفند سال گذشته دو کشور بر عهدنامه الجزایر تأکید کردند و در بیانیه‌ای مشترک اعلام کردند: «درخصوص شط‌العرب، طرفین بر عزم راسخ خود بر اجرای عهدنامه مربوط به مرز دولتی و حسن همجواری بین ایران و عراق مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۷۵ و پروتکل‌های ضمیمه و موافقتنامه‌های تکمیلی آن، با حسن‌نیت و با دقت، تأکید کردند و براین‌اساس، طرفین تصمیم گرفتند تا عملیات مشترک پاکسازی و لابرونی شط‌العرب را به منظور بازگرداندن کانال اصلی قابل کشتیرانی (تالوک) بر اساس عهدنامه ۱۹۷۵ مذکور و پروتکل مربوطه آن در اسرع وقت آغاز کنند».

وزارت صنعت، معدن و تجارت

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران — مجتمع سنگ آهن سنگان فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی (گروه الف) به صورت فشرده

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران – مجتمع سنگ آهن سنگان (واقع در ۲۸۰ کیلو متری جنوب شرقی مشهد و ۳۶ کیلومتری شهرستان خواف) در نظر دارد عملیات بهره برداری و استخراج سنگ آهن و باطله برداری در معادن سنگ آهن سنگان را در دو گروه الف) در ناحیه مرکزی و بخشی از ناحیه غربی) و ب) در ناحیه غربی) از طریق دو مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی با شرایط ذیل برگزار نماید. لذا بر اساس این فراخوان کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط می توانند از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **www.setadiran.ir** نسبت به خرید اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه گروه الف به شماره ۳۰۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ اقدام نمایند.

۱ –نوع مناقصه: عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی کیفی

۲ –تام و نشانی دستگاه مناقصه گزار:

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (مجتمع سنگ آهن سنگان) به آدرس: تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، نبش کوچه شریف، پلاک ۳۹

۳ –موضوع ارزیابی کیفی و مناقصه:

شناسایی پیمانکاران ذیصلاح دارای رتبه یک کاوشهای زمینی به منظور انجام:

–عملیات بهره برداری و استخراج سنگ آهن و باطله برداری مجتمع سنگ آهن سنگان در ناحیه مرکزی و بخشی از ناحیه غربی (گروه الف)

*** نکته بسیار مهم :** متقاضیان شرکت در فراخوان باید توجه داشته باشند که چنانچه متقاضی اعم از اینکه به صورت انفرادی یا مشترک (کنسرسيوم /مشارکت) قصد شرکت در فراخوان هر دو گروه الف و ب را داشته باشد، در صورتی که در مناقصه موضوع گروه «الف» موضوع این فراخوان برنده شود، حق شرکت در مناقصه موضوع گروه «ب» که فراخوان آن مستقلاً اعلام و برگزار خواهد گردید را نداشته و کلیه پاکات پیشنهادی (اعم از انفرادی یا مشترک (کنسرسيوم /مشارکت)) در گروه «ب» بازگشایی نشده و عیناً عودت خواهد شد.

۴ –زمان، مهلت و نشانی دریافت اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:

اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه گروه الف همه روزه از زمان چاپ آگهی فراخوان لغایت پایان وقت اداری (ساعت ۱۶) روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۲/۲۱ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **www.setadiran.ir** به فروش می رسد.

متقاضیان خرید در مهلت مقرر از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت مجاز به دریافت اسناد ارزیابی کیفی و مناقصه می باشند.

۵ –تاریخ، مهلت و نشانی تحویل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:

متقاضیان شرکت در مناقصه باید حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه تاریخ ۱۳۹۸/۰۲/۲۵ ساعت ۱۶:۰۰ اسناد دریافتی را تکمیل و در سایت **www.setadiran.ir** بارگذاری نمایند. همچنین متقاضیان علاوه بر بارگذاری اسناد در سامانه مذکور می بایست نسبت به ارسال اصل مدارک در پاکت مهر و موم شده و در مهلت مذکور به آدرس ذیل اقدام نمایند.

تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، نبش کوچه شریف، پلاک ۳۹، طبقه یازدهم، دبیر خانه کمیسیون معاملات

توجه:

۱ –تأییدیه صلاحیت انجام کار از نظر ایمنی توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی الزامی می باشد.

۲ –شرکت کنندگان در فراخوان باید دارای رتبه یک در رشته کاوش های زمینی باشند. در رابطه با متقاضیانی که به صورت مشارکت اعلام پیشنهاد می نمایند، حداقل رهبر مشارکت می باید دارای رتبه یک در رشته کاوشهای زمینی باشد.

۳ – زمان انتشار فراخوان در سایت سازمان: روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۲/۱۰

۴ –برگزاری مناقصه صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد و کلیه مراحل فرآیند مناقصه شامل دریافت اسناد ارزیابی کیفی، دعوت از پذیرفته شدگان در مرحله ارزیابی کیفی جهت دریافت اسناد مناقصه، دریافت اسناد مناقصه، پرداخت تضمین شرکت در مناقصه، ارسال مدارک و پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات، ابلاغ پذیرش پیشنهاد به برنده و... در بستر سامانه از این طریق امکان پذیر می باشد.

۵ –شایان ذکر است متقاضیان می بایست اصل مدارک شرکت در ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه را پس از درج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت در پاکت دربسته و مهر و موم شده قرارداده و در مهلت قانونی حداکثر (روز شنبه مورخ ۱۳۹۸/۰۳/۲۵ ساعت ۱۶:۰۰) به آدرس تهران، میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، نبش کوچه شریف، پلاک ۳۹، طبقه یازدهم، دبیر‌خانه کمیسیون معاملات تحویل نمایند.

۶ – علاقه مندان به شرکت در فرآیند مذکور می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی(توکن) با شماره های دفتر ثبت نام ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۷ و مرکز تماس ۴۱۹۳۴۴ تماس حاصل نمایند یا به آدرس اینترنتی **www.setadiran.ir** مراجعه نمایند.

۷ –جهت اطلاعات بیشتر در مورد فراخوان می توانید با شماره تلفن ۰۲۱-۸۱۴۹۲۰۰۰ تماس حاصل نمایید.

سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران

(مجتمع سنگ آهن سنگان)

● افزایش بی‌سابقه عوارض خودرو در سال ۹۸ هیچ شباهت و تناسبی با نرخ تورم رسمی کشور ندارد. خودرویی که در سال ۹۷ چهل هزارتومان عوارض سالیانه پرداخت می‌کرده امسال به ۱۲۲ هزارتومان افزایش یافته است. آیا هیچ ارگان رسمی به این موضوعات رسیدگی نمی‌کند که برابر چه قانون و توجیهی این چنین مبالغی از مردم اخذ می‌شود؟

یک مخاطب

● سازمان طرح ترافیک هرساله با طرح‌های مختلف که کارشناسی نشده است و هیچ بستر مناسبی برای آنها مهیا نمی‌شود با توسل به ابزار مالی مجوزفروشی می‌کند. قطعاً کسانی که توان مالی مناسب دارند راحت در حال تردد هستند. در این میان، توجهی هم به ترافیک و آلودگی این مناطق نیست. سرنوشت این مبالغ هنگفت از این راه نصیب چه کسی شده و در چه راهی هزینه می‌شود.

محمد از تهران

● دبیر محترم انجمن خرما رسماً اعلام کردند که به‌دلیل واسطه‌گری‌ها، قیمت خرما شش برابر قیمت واقعی است؛ از آنجایی که درآستانه ماه مبارک رمضان خرما جزء مواد غذایی پرمصرف به شمار می‌رود، تقاضای رسیدگی عاجل به این موضوع را داریم. بدیهی است تنظیم قیمت خرما فقط ازطریق این انجمن قابل حل‌وفصل است.

یک مخاطب

● برای خرید روزنامه به دکه روزنامه‌فروشی محل مراجعه کردم. تعداد کمی روزنامه داشت. دلیل آن را پرسیدم گفت چون کاغذ نیست! روزنامه‌ها چاپ نمی‌شوند یا به تعداد کمی چاپ می‌شوند و به همه دکه‌ها نمی‌رسد! ارشاد ارز دولتی برای واردات کاغذ در اختیار دارد و بایدد به روزنامه‌ها بر حسب تیراژ، کاغذ بدهد. مگر کل حجم کاغذ مطبوعات و مجلات، چه مبلغی می‌شود که این‌طور بی‌نظمی حاکم شده است؟ چرا به جای نظم‌دادن و حل‌کردن مشکلات داخلی، همه مسائل را به خارج از ایران نسبت می‌دهیم. به نظر باید اول مشکل تحریم داخلی و افراد بی‌صلاحیتی را که در مدیریت‌ها نشسته‌اند، حل کرد.

محسن قبادی، معلم از تهران